

Sygn. akt II K 1105/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31.12. 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant: sekr. sąd A. Maciejewska

przy udziale Prokuratora nie stawił się zawiadomiony

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.12.2014 r. i następną sprawę:

J. P., urodzonego (...) w B., syna Z. i K. z d. C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2013r. około godz. 20:00 w miejscowości (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki A. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie godz. 21:59- 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) będąc wcześniej skazany przez Sąd Rejonowy Ostróda prawomocnym wyrokiem nr II K 23/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

- tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

I oskarżonego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że dopuścił się go około godz. 21:15-21:30 i za to z mocy art. 178 a § 4 kk. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ,

II .na podstawie art. 42§2 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III .na podstawie art. 43 § 3 kk. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy;

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 588 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu przy drugim rozpoznaniu sprawy i kwotę 432 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu przy ponownym rozpoznaniu sprawy

V. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

J. P. zamieszkuje wraz ze swoją konkubiną I. N. i jej synem P. N. w miejscowości (...). W dniu 18 sierpnia 2013 roku w godzinach popołudniowych pracował w swoim garażu przy naprawie klocków hamulcowych w samochodzie należącym do jego konkubiny I. N.. Podczas pracy J. P. spożywał alkohol, co widziała przez okno swojego mieszkania sąsiadująca z nim T. S.. Ok. godziny 21:15 J. P. wsiadł do samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) i wyjechał z terenu posesji kierując się w stronę wsi, mimo iż wcześniej spożywał alkohol. Całe zajście widziały przez okno mieszkania, będące sąsiadkami oskarżonego P., K. i T. S.. Wiedząc, że J. P. spożywał tego dnia alkohol P. S. natychmiast zawiadomiła policję. Zgłoszenie miało miejsce o godzinie 21:23. Oskarżony powrócił na posesję po ok 15 min. Chwilę

później nadjechał patrol policji. Oskarżony nie wysiadając z samochodu przesiadł się na tylne siedzenie gdzie udawał, że śpi.

(dowód: zezn. św. K. S. K- 248v-249, św. P. S. K- 249-249v, św. T. S. K- 249v-250, św. Ł. O. (1), płyta CD z nagraniem zgłoszeniem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa K- 239)

J. P. został poddany badaniu przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu AlkoSensor IV. Wynik pomiaru o godzinie 21:59 wyniósł 0,90 mg/l, następny pomiar dokonany o godz. 22:17 - wynik wyniósł 0,89 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu. Badanie powtórzono urządzeniem Alkometr A 2.0 uzyskując o godzinie 22:41 wynik 0,97 mg/l, o godz. 22:53 wynik 0,91 mg/l oraz o godz. 23:48 wynik 0,89 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: zezn. św. Ł. O. (1) K- 248-248v, zezn. św. M. G. k.104v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 3-6, opinia biegłego z zakresu toksykologii k.130-131, 250-250v)

W związku z powyższym J. P. postawiono zarzut prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w warunkach art. 178a § 4 kk.

J. P. w postępowaniu przygotowawczym w trakcie pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Przyznał, że dzień przed zdarzeniem spożywał alkohol w postaci piwa (4-6 piw). Również 18 sierpnia 2013 roku przed południem wypił jedno piwo. Następnie naprawiał w garażu samochód, po czym ok godziny 20:00 wykonał jazdę próbną. Zaprzeczył jednak, żeby wyjeżdżał poza posesję. Po wykonaniu jazdy próbnej udał się na grilla, który był organizowany za garażem, gdzie znów wypił ok 4-6 piw. Oskarżony wyraził żal z powodu swojego zachowania. Wskazał, że zdał sobie sprawę, iż z uwagi na obowiązujący zakaz prowadzenia pojazdów nie powinien był wykonywać jazdy próbnej.

W postępowaniu sądowym oskarżony wskazał, iż przyznaje się w części do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Podtrzymał wersję złożoną w postępowaniu przygotowawczym, podkreślając, iż uruchomił samochód i przejechał się jedynie „po bruku” by sprawdzić hamulce, które wcześniej naprawiał. Jednocześnie oskarżony wskazał, że jest w konflikcie z rodziną S..

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy J. P. podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia, przyznając, że jeździł autem przy garażu, było to ok godziny 20:00 a tego dnia wypił tylko jedno piwo ok godziny 9-10 rano. Kolejne wypił już po wykonaniu jazdy próbnej tj. po godzinie 20:00 gdy poszedł na grilla tam spożył 4-5 piw Żubr.

Wyjaśniając obecnie nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego czynu i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

Sąd zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż w ocenie Sądu miały one na celu uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej.

Sąd analizując materiał dowodowy doszedł do przekonania iż doszło do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Powyższe ustalenie wynika z zeznań świadków w szczególności p. S., f. policji w połączeniu z dokumentacją.

K. S. jednoznacznie wskazała, że widziała przez okno jak J. P. wsiada do samochodu w godzinach 21-21:30 i odjeżdża. Wcześniej widziała też, że pił piwo.

T. S. zeznała natomiast, że widziała jak jej sąsiad J. P. w godzinach popołudniowych po 16:00 „urzędował” w swoim garażu – widziała jak w tym czasie pił piwo, kilka butelek. Widziała też jak jechał w kierunku wsi. Podała iż policja przyjechała dość szybko po zawiadomieniu.

Również trzecia ze świadków S., P. widziała przez okno jak sąsiad wsiada do samochodu i odjeżdża w stronę wsi. Zadzwoiła wtedy na policję. Stwierdziła, iż po powrocie widziała jak oskarżony został i spał w samochodzie.

Przedtem widziała jak oskarżony tego dnia robił grilla . Policja przyjechała może 10 minut po tym jak oskarżony wrócił . Przy ocenie zeznań świadków P., K. i T. S. Sąd miał na uwadze istniejący pomiędzy nimi a oskarżonym konflikt. Wykluczył jednak, by mógł on mieć wpływ na prawdziwość ich relacji z zaistniałego zdarzenia.

Wskazane wyżej okoliczności znajdują potwierdzenie w protokołach z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym, w których oskarżony złożył oświadczenie, że 18 sierpnia 2014 roku po godzinie 16 spożywał alkohol w postaci piwa (4 sztuki po 0,5 l). Oświadczenie to oskarżony potwierdził własnoręcznym podpisem i pozostaje ono w sprzeczności z tym, co oskarżony wyjaśniał w toku postępowania. Na rozprawie głównej oskarżony nie potrafił wyjaśnić dlaczego podał do protokołu, że spożywał piwo po godz.16:00.

Jednocześnie f. policji Ł. O. sporządzający te protokoły wskazał . iż co prawda nie pamięta okoliczności tych zapisów z uwagi na upływ czasu , ale skoro oskarżony podpisał się to musiał takie oświadczenia złożyć . W ocenie Sądu świadczy to jednoznacznie o niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego i próbie uniknięcia odpowiedzialności karnej .

Ponadto Ł. O. (1) potwierdził , że oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu oraz to, że oskarżony leżał na tylnym siedzeniu samochodu, co jest spójne z zeznaniami świadków K., P. i T. S.. Zgłaszające wskazały mu , iż nikt nie wsiadał i wysiadał z tego samochodu od jego powrotu . Potwierdził , iż polecenie wyjazdu otrzymali o 21:25 .

Zeznania złożyły także osoby bliskie oskarżonemu .

I. N. potwierdziła , że oskarżony pracował tego dnia przy samochodzie. Świadek przez większość czasu przebywała jednak w domu, a zatem w ocenie Sądu nie posiada wiedzy na temat tego, co oskarżony robił pracując w garażu. Miał robić grilla z synem ale ona nie brała w tym udziału . Z jednej strony świadek zaprzecza aby oskarżony mógł jeździć samochodem bo miał zabrane dokumenty i kluczyki z drugiej zaś , przyznaje , iż podczas naprawy miał kluczyki od naprawianego samochodu .

Zeznania P. N. potwierdzają , że oskarżony naprawiał samochód. Zauważyć należy, że P. N. wskazał , że grill miał miejsce około godz. 20:00 i miał wtedy spożywać alkohol z oskarżonymi i jeszcze jednym, z kolegów . Przed grillem pojechał po alkohol do wsi . Grill skończył się około 21:00 . Następnie poszedł do domu a oskarżony spał w samochodzie . Następnie przez ok. pół godziny przebywał w domu. Gdy usłyszał hałasy wyszedł i po wyjściu z domu zauważył radiowóz.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tych świadków w zakresie, że oskarżony nie spożywał alkoholu przed jazdą samochodem, gdyż w ocenie Sądu świadkowie ci nie posiadają dostatecznej wiedzy na temat przebiegu wieczoru w dniu 18 sierpnia 2013 r., a poza tym z uwagi na bliskie relacje łączące ich z oskarżonym, ich intencje mogą być nakierowane na pomoc oskarżonemu w uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Analizując zeznania świadków i zapisy dokumentów, Sąd odmiennie niż dotychczasowo uznał, że jazda próbna, którą odbył oskarżony nie miała miejsca w okolicach godz. 20:00, ale dużo później ok. 21:15-21:30. Świadczy o tym bezsprzecznie zgłoszenie, które nastąpiło o godzinie 21:23 i słychać na nim wyraźnie jak zgłaszająca P. S. mówi, że J. P. wyjechał "przed chwilą". Co więcej z relacji tego świadka wynika, że oskarżony wrócił po ok 15 minutach co świadek nagrała aparatem. (...) był jednak niewidoczny ze względu na to, iż na dworze było już ciemno. Istnienie nagrania potwierdza funkcjonariusz policji przybyły na miejsce zdarzenia, Ł. O. (1), który wskazuje, że ktoś pokazał im nagranie, na którym było widać samochód podjeżdżający pod garaż. Stwierdził , że było widać chyba na nim samochód A. i nic więcej, bo było ciemno."

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd zwrócił szczególną uwagę na opinię biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego mgr B. G.. Biegły wskazał, że wyniki uzyskane w następstwie użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego AlkoSensor IV wobec opiniowanego są prawidłowe i odzwierciedlają rzeczywisty poziom stanu nietrzeźwości badanego w dniu 18 sierpnia 2013 r. Kolejne badania wykonane urządzeniem Alkometr A 2.0 potwierdzają wiarygodność i prawidłowość wskazań uzyskanych badaniem AlkoSensor IV. Przesłuchany na rozprawie biegły mgr B. G. na pytanie Sądu jednoznacznie stwierdził, że jest możliwe na podstawie pomiarów dokonanych

przez funkcjonariuszy policji retrospektywne, hipotetyczne określenie stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego w przedziale czasowym ok. godz. 21:10 – 21:20 i mieściłoby się ono w przedziale od 1,9 do 2 promila alkoholu. Dodatkowo biegły wskazał, że przyjmując, iż oskarżony wypił 4 piwa ok. godz. 16:00 w krótkim czasie to maksymalne stężenie wynosiłoby do 1,7-1,8 promila po około 30-40 minutach od wypicia ostatniego piwa . Gdyby spożywał alkohol cały czas, w miarę równo to można by przyjąć, że stężenie prowadziło do stanu 1,8 promila bez dokładnego określenia, w którym momencie i jakie osiągnęło .

Zaznaczyć należy jeszcze , iż pomiędzy przyjazdem f. policji a pierwszym badaniem musiało upłynąć jeszcze trochę czasu .

Analizując zebrany materiał dowodowy nie ulega wątpliwości , że wina J. P.nie budzi wątpliwości i polega na tym, że w dniu 18 sierpnia 2013r. około godz. 21:15 – 21:30 w miejscowości (...)w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki A. (...)nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej skazany przez Sąd Rejonowy w (...)prawomocnym wyrokiem, sygn. akt II K 23/13, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony działał umyślnie, mając świadomość uprzedniego spożywania alkoholu jak też orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku z czynem z art.178a § 4 kk. Sąd uznał tym samym, iż społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczna.

Podkreślić należy, że J. P., poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości, naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaką jest zasada zachowania trzeźwości przez kierującego pojazdem. Ustalony przez Sąd stopień naruszenia przez niego wymogu trzeźwości jest znaczny i wynosi 1,9 - 2 promili alkoholu .

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy oraz uprzednią karalność oskarżonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, z uwagi na to, iż w ocenie sądu mając na względzie wszystkie przytoczone wyżej okoliczności oskarżony nie zasługuje na takie dobrodziejstwo. Okoliczności wskazane w drugiej części przepisu art. 178a § 4 k.k. związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r. I KZP 22/11). Oskarżony nie docenił danej mu szansy w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, które miało miejsce w sprawie II K 23/13 Sądu Rejonowego w (...). W okresie zaledwie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia dopuścił się czynu, za który został wcześniej skazany. Należy więc uznać, że nie podlega resocjalizacji i nie jest możliwe wywiedzenie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, mając na uwadze postawę skazanego, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni cele kary w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. sąd orzekł obligatoryjny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres czterech lat. Sąd przy podejmowaniu takiego rozstrzygnięcia miał na uwadze uprzednią karalność sprawcy, stężenie spożytego przez niego alkoholu oraz jego postawę. Sąd widzi potrzebę wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcy wszelkich pojazdów mechanicznych, a orzeczony wyrokiem okres tego wyeliminowania będzie w ocenie sądu wystarczający. Oskarżony został również na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązany do zwrotu prawa jazdy.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 588 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego przy drugim rozpoznaniu sprawy i kwotę 432 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) Sąd mając na względzie sytuację majątkową oskarżonego zwolnił go z kosztów sądowych w całości.

Z tych względów orzeczono jak wyżej .